

Sygn. akt II Cz 598/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Wiesława Buczek - Markowska

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko N. N. i S. N.

o uznanie czynności za bezskuteczną

w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie powództwa

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 grudnia 2013 r. sygn. akt I C 2323/12

postanawia:

odrzucić zażalenie.

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Wiesława Buczek - Markowska

Sygn. akt II Cz 598/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie sygn. akt I C 2323/13 udzielił zabezpieczenia roszczeń powoda poprzez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż powód wyjaśnił, że jego dłużniczka Z. S., po powstaniu zobowiązania rozporządziła przedmiotową nieruchomością lokalową na rzecz swoich rodziców, w drodze darowizny i działała ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela gdyż stała się wówczas niewypłacalna.

Sąd I instancji zaznaczył, że powód uzasadniając żądanie przedstawił tytuł wykonawczy, na podstawie którego dochodzi należności powstałej jeszcze przed rozporządzeniem nieruchomością przez dłużniczkę, informację komornika o bezskuteczności egzekucji, przysporzenie po stronie nabywcy oraz uprawdopodobnił działanie dłużniczki z jego pokrzywdzeniem.

W ocenie Sądu I instancji darowizna, którą otrzymali rodzice dłużniczki doprowadziła do jej niewypłacalności.

Sąd I instancji stwierdził, iż powód mam interes prawny w udzieleni zabezpieczenia gdyż ewentualne rozporządzenie nabytą nieruchomości przez pozwanych utrudni mu docelowo prowadzenie egzekucji, po ewentualnym wykazaniu bezskuteczności czynności.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiedli pozwani i wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne przyjęcie, iż obowiązani działali ze świadomością pokrzywdzenia uprawnionego.

W uzasadnieniu obowiązani podnieśli, iż nie mieli świadomości, że zawierając z córką umowę darowizny działali z pokrzywdzeniem wierzyciela i zaznaczyli, że tak okoliczność nie wynika ze zgromadzonego dotychczas materiału dowodowego. Obowiązani dodali, iż umowę darowizny z córką zawarli na 10 dni przed wydaniem przez Sąd postanowienia nakazującego aby dłużniczka zapłaciła na rzecz uprawnionego 17.000 zł.

Obowiązani zaprzeczyli jakoby dłużniczka w wyniku zawartej z nimi umowy stała się niewypłacalna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanych podlegało odrzuceniu

Przepisu art. 394 § 2 k.p.c. stanowi, że termin do wniesienie zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia.

Postanowienie o zabezpieczeniu zostało wydane dnia 18 grudnia 2013r. na posiedzeniu niejawnym. Doręczone zostało pozwany wraz z uzasadnieniem w piątek, dnia 27 grudnia 2013r. Tygodniowy termin do wywiedzenia zażalenia upływał z dniem, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu, to jest w piątek dnia 3 stycznia 2014r. (art. 165 § 1 k.p.c. w związku z art. 112 k.c.). Pozwani wprawdzie sporządzili zażalenie dnia 3 stycznia 2014r. jednak nadali je w urzędzie pocztowym dnia 7 stycznia 2014r. (numer przesyłki (oo) (...)). Wniosek z tego, że zażalenie jest spóźnione.

Spóźnione zażalenie podlega odrzuceniu, co wynika z treści przepisu art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.: sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanego terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Skoro Sąd Rejonowy nie odrzucił zażalenia to obowiązek ten na podstawie przepisu art. 373 k.p.c. spoczywa na sądzie drugiej instancji.

Z uwagi na powyższe argumenty, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., odrzucił zażalenie pozwanych.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)